

De Praatvogel

Juli 2010

Groeten uit de Vogelwijk

De Praatvogel is een uitgave van de Stichting Wijkcomité Vogelwijk. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor hun inbreng. Kopij wordt slechts marginaal getoetst door de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij en ingezonden stukken niet te plaatsen dan wel in te korten.

"Stichting Wijkcomité Vogelwijk"

Jan Ravensbergen (voorzitter)	Bosuilstr. 3	tel. 541 89 25 <i>hiljan@kpnplanet.nl</i>
Theo Bennebroek (penn.m.)	IJsvogelhof 18	tel. 5892343 <i>thq.bennebroek@tiscali.nl</i>
Lydia Sterrenberg (secretaris)	Lijsterstr. 5	tel. 515 49 95 <i>l.sterrenberg@planet.nl</i>
Dulcine Zwager	Lijsterstr. 29	tel. 522 64 83 <i>dulcine@xs4all.nl</i>
Richard Vermeulen	Lijsterstr. 6	tel. 517 30 43 <i>henrvermeulen@casema.nl</i>
Hans Dirken	Lijsterstr. 36	tel. 517 48 45 <i>hans.dirken@tiscali.nl</i>
Thera Stam	v.Eijsingapark 10	tel. 515 30 40 <i>fam.r.d.stam@casema.nl</i>

Redactie :

Eveline Kamstra (hoofdredactie)	lijster13@telfort.nl
Hans Dirken	hans.dirken@tiscali.nl
Kees van den Aarsen	kees@vandenaarsen.nl
Elise Bosman	elise-bosman@hotmail.com
Richard Vermeulen	henrvermeulen@casema.nl

Voor donaties aan het wijkcomité gironummer: **3216458**

Politie

- Wijkagent: dhr. Harold Kroep, team Leiden-Noord
0900-8844, harold.kroep@hollandsmidden.politie.nl

Belangrijke telefoonnummers

- Geluidshinder Schiphol: 020 - 601 55 55
- Grofvuil: 516 55 01
- Gemeente Leiden Servicepunt woonomgeving: 516 55 01

Kopijdata Praatvogel

De Praatvogel verschijnt 4x per jaar. Kopij dient bij de redactie te worden ingeleverd uiterlijk op de volgende data:

* Pasen :	1 maart	De praatvogel is ook in kleur te lezen via
* Zomer:	1 juli	Leiden.vogelwijk.nl
* Herfst :	1 september	Meer foto's staan op internet via
* Kerst :	1 december	www.picasaweb.com/Praatvogel

Inhoud

Praatvogel nr 2, 2010

- + Inhoudsopgave
- + Voorwoord voorzitter
- + Schoolplein PI De Brug
- + Aankondiging wijkfeest
- + Te veel fiets op de stoep
- + Een teek, pak 'm beet
- + Leidse Hout muziekfestival 17 juli
- + Ondernemers in de wijk
- + De stad en de wijk, Bosuilen
- + Nieuw raadsel –oplossing op website-
- + Het estafettestokje
- + Wist u dat?

Voorwoord

Dit voorwoord heb ik te lang uitgesteld en momenteel is het nu of nooit. Het is zondagavond en het is al laat. Buiten deze avond heb ik geen tijd meer voor het schrijven van dit voorwoord. Dat vraagt dringend om het maken van keuzes. Zo wil ik eigenlijk nog even op Kieskompas kijken of ik nu wel echt de goede keuze maak op 9 juni, maar ik geloof toch dat ik het wel weet. Ook moet ik nog steeds een keer mijn TomTom uploaden in verband met al die veranderende wegen, maar dat stel ik wederom uit. Ik zou ook nog wat werk voorbereiden voor morgen, maar dat wordt dan maar morgenochtend vroeg in de trein. He, dat scheelt weer.

Waar ga ik het nu met u over hebben? Ik moet mij altijd weer realiseren dat de wereld al weer veranderd is in de periode tussen het moment dat ik dit schrijf en u dit leest. Zo weet ik nog niet hoe de verkiezingen zijn verlopen, hoe Nederland zijn eerste wedstrijd tegen Denemarken heeft gespeeld en of Alex Robben toch mee is gegaan naar Zuid-Afrika. Is de Euro nog steeds aan het zakken en is er mogelijk al weer een ander Europees land in de financiële problemen gekomen? Heeft BP dat lek nu echt eens gedicht?

Nou vooruit met de geit. Ik maak u deelgenoot van mijn wederwaardigheden als vader in de examentijd. Een heel aantal van u zal in de afgelopen weken ook wel erg hebben meegedeeld met kind of kleinkind, broer of zus. Mijn zoon heeft inmiddels al zijn Vwo-examens achter de rug, maar in de voorbereiding en tijdens de examens zelf heb ik mij heel erg machteloos gevoeld. Je wilt van alles doen en helpen maar dat gaat niet en dus sta je erbij en kijk je ernaar. Natuurlijk sleep je af en toe wat drankjes en hapjes aan en sla je "lekkere" energy-drinks in. En ja, gedurende deze tijd is Jesse ook vrijgesteld van diverse huishoudelijke taken. Maar dan is er de eerste examendag en op

de terugweg van mijn werk twijfel ik of ik zal bellen. Stel je voor dat het slecht nieuws is, dan kan je op afstand natuurlijk ook niet veel steun geven. Uiteindelijk wint mijn nieuwsgierigheid het, naast de gedachte dat slecht nieuws thuis toch ook slecht op te vangen is. Ik bel en hoor tot mijn blijdschap goed nieuws. De tweede tot en met de vijfde ronde verliepen feitelijk identiek (voor wat betreft mijn ervaringen!) en dan is het uiteindelijk zover dat de finaledag er op zit. Ik weet niet wie er meer opgelucht en blij is... hij of ik. De voorlopige inschatting is dat hij het gaat halen maar pas op 17 juni is dat pas echt definitief bekend. Tja, dat is ook al achter de rug als u dit leest.

Voor 17 juni kon ik dan gelukkig nog iets doen. Ik heb alvast de vlaggenstokhouder aan de muur bevestigd (*en dat bleek niet voor niets [red.]*).

Ik hoop dat er op 17 juni of na een herexamen vele gelukkigen in de Vogelwijk zullen zijn!

Jan Ravensbergen

De Brug

Dulcine Zwager

Aan de Wassenaarseweg 499 staat PI-school de Brug, een school voor openbaar speciaal onderwijs voor kinderen met ernstige gedragsproblematiek in de leeftijd tussen 6 en 13 jaar.

Tijdens de pauzes en voor schooltijd blijven de kinderen op het schoolplein. En dat is hard aan vervanging toe. De school is op het moment bezig met het werven van fondsen voor het nieuwe schoolplein. Een werkgroep, bestaande uit de leerkrachten van de school, is opgezet om een en ander in goede banen te leiden. Het nieuwe schoolplein is overigens ontworpen door Suzanne van Ginneken, dezelfde architect die ook de speeltuin van de Vogelwijk heeft ontworpen. Het is nog onduidelijk wanneer de bouw zal plaatsvinden. Voor de Vogelwijk verandert er door het nieuwe schoolplein niet zo veel. Wij kunnen als omwonenden momenteel niet veel betekenen in de aanloop van het schoolplein.

Maar ..

nadat het nieuwe schoolplein is gerealiseerd, zal er vanzelfsprekend altijd behoefte zijn aan praktische assistentie: het verder afmaken van het speelplein, schilderwerk etcetera. Indien u daar als wijkgenoot een steentje aan zou willen bijdragen, wordt dat natuurlijk zeer gewaardeerd.

Voor informatie over deze school kijk op <http://www.pidebrug.nl/>, het e-mailadres is pidebrug@pidebrug.nl of neem even contact op met Dulcine via dulcine@xs4all.nl

Het weergaloze jaarfeest van de Vogelwijk

... komt er weer aan na de zomervakantie ...

op 21 augustus

De scholen zijn dan weer begonnen, dus niemand hoeft het te missen

Genieten met de Wijkgenoten

van:

- ❖ De Estafetteloop
- ❖ De Barbecue
- ❖ De Vogelwijkquiz met 'heen-en-weer'
- ❖ De muzikale begeleiding door onze wijk-DJ
- ❖ De Hapjes en Drankjes
- ❖ De Vuurkorf (fikkie stoken onder toezicht)
- ❖ De nieuwe speelboom waar iedereen wijk-ideeën en wijk-wensen kan inleveren

Dit jaarlijks festijn is mogelijk dankzij de inzet van tal van enthousiaste vrijwilligers. Allen die een handje willen helpen met de voorbereidingen of op de dag zelf, zijn van harte uitgenodigd zich aan te melden bij l.sterrenberg@planet.nl

Tot 21 augustus!

Programma:

- ❖ 16:00 Begin verkoop "twietjes"
- ❖ 16.30 Estafette (intekenen bij J. v. Doggenaar)
- ❖ 17:00 Bar open
- ❖ 18:00 Barbecue
- ❖ 19.30 Vrolijke Vogelwijk Quiz
- ❖ 22:00 Schemerig afscheid en opruimen

Komt allen, jong en oud, neem gasten en vrienden mee

Teveel fiets op de stoep

Nellie Smeenk, Hans Dirken

Helemaal ideaal zal zelfs onze wijk nooit worden. Zo is er bijvoorbeeld bij nogal wat wijkbewoners ergernis over fietsen, kinderbakfietsen, buggy's, driewielers, die dusdanig op de stoep worden geparkeerd dat voetgangers moeite krijgen met de doorgang. Dat geldt natuurlijk vooral voor hen die toch al moeite met lopen hebben, degenen met een rollator of boodschappentas op wiel'tjes en soortgelijk. Er zijn stukken straat in de wijk waar de huizen geen voortuinen hebben en daar komt de last vanzelfsprekend vaker voor. Fiets in de voortuin is wat eenvoudiger dan via de gang naar de achtertuin; laat staan de fiets naar het bovenhuis -die hebben we ook in de wijk- want het idee van onderaan of half op de trap een fiets stallen, doet een mens al gauw afzien van rijwielbezit.

Het is allemaal zo voor de hand liggend dat we elkaar niet blokkeren, niet tot onnodige last zijn, even nadenken om met elkaar rekening te houden. De praktijk laat echter vaak te wensen over, zoals opmerkelijke buurtbewoners zich realiseren. Een van hen nam dus het initiatief om samen met enkele mede-Vogelwijkers, onder meer ook uit het wijkcomité "deze fiets de bel aan te binden".

Zou het mogelijk zijn op enkele kritieke plekken een of meer autoparkeerplaatsen aan de stoeprand op te offeren voor een fietsparkeerplaats met rek of beugel? Enig googlen toonde dat in verschillende steden die oplossing allang was gerealiseerd. Dat was vooral bij publieke centra, zoals stadhuis, theater, winkelcentra, maar ook in nauwe straten waar veel bovenhuizen zijn. Er bleken ook legio vormen van fietsberging te worden gebruikt, tot overdekte aan toe, of varianten om drie fietsen eenvoudig aan het stuur op te hangen, of wielsleuven, aanleunbeugels en standaardrekken. Het blijkt te bestaan en het schijnt ook soms door een gemeente te worden ingevoerd. Maar onder welke voorwaarden, voor hoeveel geld voor materiaal,

installatie en onderhoud; onder wiens supervisie; hebben omwonenden het alleenrecht van gebruik; moet er door gebruikers voor worden betaald en zo ja, hoeveel per jaar; welke toestemming van wijkbewoners is nodig...? Vele vragen dus.

Gemeentelijk beleid

In het verkeersbeleid van menige gemeente staat dat fietsgebruik en -faciliteiten bevorderd moeten worden wegens gezondheid, efficiënter ruimtegebruik en minder energieverbruik etc. Sommigen interpreteren dat direct als "autootje pesten", maar dat lijkt toch niet de opzet. In onze wijk varieert het bezit van bewoners van geen tot drie auto's, maar de parkeerproblemen zijn hier nog te overzien, zeker als men enkele tientallen meters lopen tussen voertuig en voordeur af en toe wil opbrengen. In een verre toekomst zouden er echter ook wel in onze wijk door de gemeente verdere parkeer beperkende maatregelen kunnen worden opgelegd. Maar dat is allemaal een zaak van verstandig autoparkeerbeleid.

Gevraagd bij onze Leidse gemeentelijke instanties bleek al gauw dat een bescheiden vorm van vier tot acht parkeerplekken voor auto's om te zetten tot evenzoveel fietsparkeerplekken(f.p.p. voor 4 tot 8 fietsen elk) niet uitgesloten was. Er zou misschien ook wel gemeentelijk geld voor kunnen worden gevonden. Het werd echter een lastiger zaak toen naar de procedure van toestemmen door de Vogelwijkers werd geïnformeerd. De initiatiefgroep dacht nog dat slechts de (volwassen) huisbewoners van het pand dat pal aan zo'n f.p.p. staat, plus de burens aan beide zijden, zouden moeten toestemmen. Dan hebben we het per f.p.p. dus over drie huizen. Dat was echter fout gedacht: alle wijkbewoners (bij ons een 750) zouden toestemming moeten geven; of in ieder geval een overgrote meerderheid van zo'n 90%. Hoe zulk een stemming moest plaats vinden en het antwoord op de vraag of wijkbewoners die het stembriefje niet invulden (in de praktijk al gauw rond 60%) als zwijgende toestemmers of als stille weigeraars zouden gelden, bleef onduidelijk.

Er waren nog meer afwegingen. Zouden alleen de bewoners van die drie voornoemde panden het parkeerrecht hebben? En als een f.p.p. voor de helft of meer door roestige, ongebruikte fietsen of vuilnisbakken permanent zou worden gevuld? Heeft de wijkagent daar wel tijd voor? U begrijpt het, lezer, we stopten het initiatief in de diepvries!

Is er dan geen oplossing? Natuurlijk wel: wat vaker en meer met elkaar rekening houden, elkaar vriendelijk op die hinder door nonchalance aanspreken; kinderen wat nadrukkelijker dit aanleren, zelf het goede voorbeeld geven.

Dus toch maar de eenvoudigste en meest voor de hand liggende oplossing: die van onszelf !!

Announces...

Vogelwijkers welkom bij de Groene Cirkel

De Groene Cirkel, de zorgkwekerij GGZ Leiden, heeft zelf geteelde 'vergeten' groenten, boeketten, diverse eenjarige en vaste planten, cadeauartikelen en verrukkelijke honingproducten te koop. U kunt ook zelf een prachtig veldboeket samenstellen in de zelfpluk-tuin.

De openingstijden van de kwekerij en de winkel zijn:
maandag t/m donderdag 9.00 - 15.30 uur
vrijdag 9.00 - 13.30 uur

En **elke woensdagmiddag** is het theeterras geopend.

De Groene Cirkel bevindt zich op het landgoed Endegeest, aan de overkant van het landje van Bremmer. Vanuit de Vogelwijk kunt u het wandelpad volgen dat vanaf de Nachtegaallaan (voor de speeltuin rechtsaf) rechtstreeks naar de kwekerij gaat.

Op het mededelingenbord –aan het begin van de Lijsterstraat- staan de activiteiten en de openingstijden van het theeterras vermeld.

Bloemenatelier Mirjam

Mirjam verzorgt op bestelling prachtige boeketten van wilde bloemen vanuit haar bloemenatelier. Op aanvraag worden voor kleine groepjes ook workshops "bloemen en groen" door haar gegeven.

Een teek pak 'm beet

Een tekenbeet is meestal onschuldig maar kán u ziek maken als de teek lang vastgebeten in uw huid zit. Er zijn eenvoudige maatregelen om dat te voorkomen. Het belangrijkste advies is om uzelf - en eventueel een ander - na het tuinieren of een uitstapje in het groen altijd even te controleren op teken.

Teken leven in hoog gras en struikgewas, vooral in bossen, duinen, heidegebieden en beschutte weilanden. Maar ook in parken en tuinen.

Teken lijken op platte spinnetjes en zijn erg klein: 1 tot 3 mm. Ze leven van het bloed van mensen en dieren.

De meeste mensen lopen een tekenbeet op in de periode van maart tot en met oktober, maar teken komen het hele jaar voor.

Goed controleren

Een tekenbeet is niet altijd onschuldig. Want een deel van de teken in Nederland draagt een bacterie bij zich (*Borrelia burgdorferi*) die de ziekte van Lyme kan veroorzaken. Wordt de teek binnen 24 uur na de beet verwijderd, dan is de kans op besmetting klein, namelijk 1 à 2%. Snel verwijderen is dus belangrijk! Een tekenbeet voel je meestal niet. Meestal kruipen ze in de liezen, oksels en knieholtes. Bij kinderen kruipen ze ook vaak achter de oren, op het hoofd of net achter de haargrens.

Verwijderen (zie ook plaatje op achterzijde)

- pak de teek zo dicht mogelijk bij de huid vast met een puntig pincet of speciale tekentang. Deze zijn bij de drogist of apotheek te koop
- trek de teek langzaam uit de huid
- ontsmet het wondje met alcohol of jodium
- noteer de datum en de plek op uw lichaam waar u gebeten bent in uw agenda en let tot twee maanden na de beet op ziekteverschijnselen zoals griepachtige klachten of een ringvormige huiduitslag rond de plaats van de beet.

Herkennen

Na het verwijderen van een teek verschijnt er vaak een rood vlekje op de huid. Dat is normaal en gaat meestal vanzelf weer weg. Als er een rode ring of vlek op de huid verschijnt die groter wordt dan vijf centimeter, kan dat op de ziekte van Lyme wijzen. Ga dan naar de huisarts. Ook is het verstandig naar de huisarts te gaan als u na een tekenbeet geen kring gezien heeft, maar er treden griepachtige verschijnselen op. Geef uw huisarts dan de datum van de tekenbeet door. De ziekte van Lyme is met antibiotica meestal goed te behandelen. Ook hierbij geldt: hoe eerder hoe beter. Zonder behandeling kan de ziekte van Lyme voor ernstige en soms blijvende klachten zorgen.

Openluchttheater Leidse Hout

Festival op 17 juli

Het openluchttheater in de Leidse Hout is een mooie, monumentale plek, maar ze wordt te weinig gebruikt. Daarom heeft de vereniging van Vrienden van de Leidse Hout het initiatief genomen om dit jaar een klein festival te organiseren in dat theater in de hoop dat het uitgroeit tot een jaarlijks festijn van hoge kwaliteit. Het festival is bedoeld voor iedereen -kinderen en volwassenen- die van klassieke muziek en van theater houdt. Aan dit festival zullen zowel een aantal professionals als ook allerlei amateurkunstgezelschappen deelnemen.

Het motto van het festival is: *'Licht klassiek in de Leidse Hout voor het hele gezin'*.

De spil en de grote trekker van het festival is het Ricciotti-ensemble. Dat ensemble van jonge musici, dat zich zelf aanduidt als een 'straatsymfonieorkest' zal 's middags een concert geven met licht klassieke muziek en 's avonds voeren zij een opera (van ruim een uur) op. De opera is voor het ensemble geschreven door Friso Haverkamp en Guus Jansen en wordt geregisseerd door Miranda Lakerveld. Het is een bewerking van het Pinocchio-verhaal.

De opera wordt in de traditie van de 'commedia dell'arte' gespeeld vanaf een kar die aan het begin van de uitvoering naar het 'podium' zal worden gereden. Er zijn vier solisten, waarvan drie zangers; het orkest begeleidt en speelt mee. Zie voor meer informatie www.ricciotti.nl

Daar omheen zijn er optredens van verschillende gezelschappen; zangkoren, een klarinet-ensemble, kindertheater, volksdans en Balkanmuziek. Ook komen acrobaten enkele *special acts* vertonen en het ligt in de bedoeling dat het gehele festijn wordt verslagen door leden van de Leidse video- en smalfilm Liga.

Het voorlopige programma ziet er als volgt uit

- 16.00 uur Opening van het festival
- 16.15 uur Kindertheater Pats
- 17.00 uur Multiculturele dansgroep Oud Poelgeest gevolgd door een 'dans-scratch'.
- 17.40 uur Palinka Balkanfolk
- 18.15 uur Optreden Ricciotti ensemble
- 19.00 uur Gezamenlijke Italiaans diner voor Ricciotti ensemble en anderen.
- 20.15 uur Klein Leids Liederens Koor
- 20.45 uur Lignum klarinetensemble
- 21.30 uur Opera Pinocchio
- 22.30 uur Vrolijk einde met lichtjes en drankjes

Ondernemers in de wijk

Elise Bosman

Vorige keer interviewden wij Judith Hendriks van Aoilos. Deze keer...
... een gezellige avond met haar echtgenoot - idealistische ondernemer of ondernemende idealist?

Roger Hendriks, oprichter en partner van Fenêtre; zijn bureau voor internet- en webapplicaties, is opgericht in 2004. Eerst was het een VOF en sinds 2006 is het een BV. Voordat hij Fenêtre oprichtte, had Roger al behoorlijke werkervaring opgedaan, ook op managementniveau, bij een ICT-adviesbureau en een internetbureau.

Het is nu 2010 en Roger en zijn partner en collega's (in totaal werken er inmiddels tien werknemers bij Fenêtre) zijn tevreden: zonder harde *sales* te hoeven doen hebben zij een aanhoudende stroom van opdrachten, voornamelijk via-via en door mond-tot-mondreclame.

Wat doet Fenêtre?

Fenêtre maakt ICT applicaties op maat; dit zijn applicaties die niet met standaardsystemen (als SAP) op te lossen zijn. (Voor degenen onder ons die met dit begrip niet bekend zijn: Van Dale zegt hierover: ap·pli·ca·tie de; v -s 1. aanwending, toepassing; 2. computerprogramma). De opdrachten zijn soms strategisch van aard, maar ook komt het voor dat er "alleen" een systeem moet worden gebouwd. Voor meer informatie over wat Fenêtre allemaal doet en ontwikkelt zie: www.fenetre.nl

De klanten van Fenêtre zijn veelal bedrijven binnen de zakelijke dienstverlening alsook non-profit- en overheidsorganisaties, zoals de Mondriaan Scholengemeenschap in Den Haag, Tias Nimbas, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, kennis- en opleidingscentrum SGVB maar ook Villa Pardoos (van de Efteling) en het WNF. De afgelopen jaren deed Fenêtre ruim 200 projecten!

Waar het bureau rekening mee moet houden en veel tijd aan gegeven, zijn recente wereldwijde ontwikkelingen binnen de ICT: ontwikkelingen van hardware, software; nieuwe producten die op de markt komen.

"De ICT-wereld ontwikkelt zich continu en het opvallendste daaraan is dat deze ontwikkelingen erg snel gaan." Het vak professionaliseert, maar belangrijker: Fenêtre "moet" die nieuwe technieken gebruiken en verwerken in eigen producten en innovaties. Ruim 20% van alle werkzaamheden binnen het bureau wordt besteed aan deze innovaties.

"De techniek van het bouwen van solide software vind ik geweldig", zegt Roger. Bouwen, techniek, ontwerpen ... als klein jongetje wilde hij timmerman worden, maar zijn moeder zei: "dat kan niet, daar ben je te slim voor". Daarna dacht hij een tijd over het vak van architect, tot hij in 6 Vwo gegrepen werd door de computertechniek en informatica. Het idee dat je bij het

ontwerpen voor computers en ICT “nog veel meer ruimte hebt dan bij het ontwerpen van een huis” won het van de architectuur.

En zo gebeurde het dat Roger technische informatica studeerde, met extra vakken als economische filosofie en organisatiekunde. Hij omschrijft zichzelf als heel technisch, maar te ongeduldig voor een carrière in de wetenschap. “Ik had altijd al de kriebels om zelf een bedrijf te beginnen en op te bouwen.”

Dat is niet gek als je weet dat zijn Friese moeder een sigarenspeciaalzaak had in Valkenburg (Limburg) waar zij zes dagen per week werkte. Zijn moeder opende een zaak in Limburg omdat zij trouwde met een Limburgse vertegenwoordiger en zanger, bekend onder de naam Fritske, Zingende Postbode (www.fritske.nl). Zijn opa (van moeders kant en bovendien een echte Fries) bouwde door keihard werken en doorzetten een scheepswerf op in de buurt van Sliedrecht/Dordrecht. Uiteindelijk werkten er 250 medewerkers op deze scheepswerf. Trots is Roger hierop, deze mensen zijn voor hem een belangrijke inspiratiebron: het idee om een eigen zaak op te bouwen, daar hard voor te werken, een kwalitatief goed product neer te zetten, mensen een baan te kunnen bieden, komt deels door het voorbeeld dat zijn moeder en opa voor hem waren.

Naast bedrijfmatige en ondernemersdoelen hebben Roger en zijn collega's nog een doel van meer idealistische aard: zij willen laten zien dat het ICT-vak ook duidelijk, eerlijk, doorzichtig en redelijk geprijsd kan zijn. Roger ergert zich aan de vele voorbeelden in de ICT-branche waar “klanten niet goed worden behandeld”, projecten niet goed worden uitgevoerd, klanten afhankelijk raken (in een zogeheten *supplier-lock-in*) en prijzen te hoog worden opgevoerd. Hij wil met zijn bureau laten zien dat de ICT een eerlijk vak is, waar hard wordt gewerkt, een goed product wordt verkocht tegen normale en uit te leggen prijzen. ‘Nakomen wat je belooft’ is zijn motto.

Hoe het ondernemerschap bevalt?

“Heel goed, ik ben tevreden. Maar wat je vaak hoort, dat je als ondernemer meer vrijheid hebt, vind ik een illusie. Door de verantwoordelijkheid die je draagt en de ambitie die je hebt als ondernemer en werkgever heb je niet meer vrijheid of vrije tijd.”

Zijn vrije tijd -en dat is technisch gezien niet heel veel tijd, want Roger heeft een arbeidsethos waar je u tegen zegt (EB)- besteedt hij aan zijn gezin en huis (de verbouwing van de zolder -zie vorige Praatvogel- is inmiddels klaar, maar de afwerking en het verven gaan Roger en Judith zelf doen); het voorzitterschap van de Leidse D66 en ... drummen. Na jaren als autodidact gedrumd en zelfs opgetreden te hebben, krijgt hij nu drumles en leert hij dit instrument te bespelen volgens het officiële drumschrift. Want stilzitten kan hij niet.

Denkt Elise:

Als zoon van een Limburgse Zingende Postbode en een Friese onderneemster, met zelf veel technische, organisatorische en politieke kwaliteiten, en daarnaast ambitie en idealen in huis, kan het bijna niet anders dan dat je van vele markten thuis bent, aanpakt en gaat voor wat je voor ogen hebt en daar een succes van maakt!

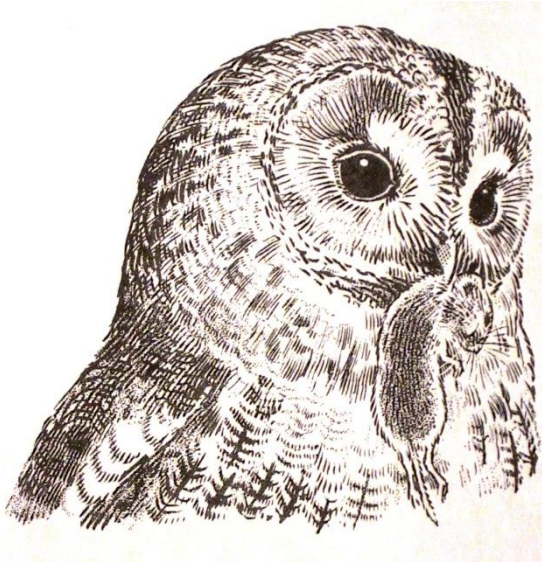
Wat een energie!

De stad en de wijk

Bosuilen in het Bos van Bosman

Nellie Smeenk-Enserink

Met piepende fietsremmen stop ik op een avond in april om 11 uur in het stikdonker in het bos. Dus toch....ik hoor de bedelroep van twee jonge osuilen.

De hele winter hebben we niets vernomen van de ouden: geen *oehoe*, *oehoe-oe*, *oehoeoe* van het mannetje en geen *kewit*, *kewit* van het vrouwtje. Wat hebben ze gedaan en waar hebben ze gebroed?

Wie was diegene die mij aansprak omdat ze een paar witte, donzige bosuiljongen had gezien? Ik geloofde er toen niets van, maar inmiddels hebben we heel wat uurtjes genoten en zijn onze nachtelijke roofvogels met hun gespikkelde bruine jeugdkleed (ter camouflage) weggevlogen, wellicht naar de Leidse Hout. Het valt door hun schutkleur niet mee om ze te ontdekken.

Bosuilen broeden vroeg, vooral in de stad. Soms al in januari, vaker in februari. De bijna ronde, witte eieren worden zomaar in een holte gelegd. Gelukkig zijn er tegenwoordig weer bomen met holten die niet als een direct gevaar beschouwd worden, maar die juist mogen blijven staan voor bepaalde dieren, zoals uilen, vleermuizen en insecten. Biodiversiteit is tegenwoordig een toverwoord, waarmee veel kan worden bereikt.

Die nestholen zijn kaal. Niks geen nestbekleding van zacht mos, groene blaadjes of paardenhaar zoals je dat bijvoorbeeld bij koolmeesjes ziet. De ouders zorgen echter niet minder goed voor hun jongen. Ze komen weliswaar niet iedere minuut met een rupsje aangevlogen, maar ze speuren wel de hele nacht naar muizen, kleine vogels, kikkers, grote kevers en aardwormen die ze met hun scherpe klauwen vangen en vervolgens afleveren aan het nest. Als de jongen groter worden, moeten beide ouders jagen en voer aandragen.

Uilen kunnen geluidloos vliegen; heel anders dan wanneer een fazant of zwaan voorbij zoeft. Dat komt omdat hun veren een bijzondere, losse structuur hebben. Dat is natuurlijk uiterst handig als de prooidieren je niet mogen horen.

Uilen jagen bijna helemaal op het gehoor. De ogen zitten voorin in de kop en door voortdurend met die kop te draaien, kunnen ze beter zien en horen. Die kop kunnen ze heel ver draaien. De oren zijn groot en asymmetrisch, waardoor ze precies hun prooi kunnen lokaliseren. Uilskuikens zitten vaak helemaal op en neer en heen en weer te wippen en met hun kop te draaien.

Zo kunnen ze hun ouders horen aankomen of de plek van het geritsel in de bladeren van bijvoorbeeld een scharrelende muis exact vaststellen.

De hongerige uilskuikens zitten de hele dag stil in een boom. De ouders waken vlakbij. Zij worden nog wel eens ontdekt door andere vogels, die hen dan soms beginnen te jennen met een vreselijk kabaal. Een aantal alarmerende en scheldende gaaien, eksters, merels en kleinere vogels op één plek bij elkaar, betekent bijna altijd dat er een uil in de buurt is. Soms vertrekken de uilen na zoveel geplaag naar een rustiger oord.

Je kunt uilen wel ontdekken door de braakballen die op de grond onder hun roestplaats liggen. *Kosballetjies* worden die in het Afrikaans genoemd; een leuk woord. In die braakballen zitten de onverteerbare stukjes van de opgegeten dieren: botten, veren, haren enz.

Het ge-oehoe, dat zo vaak in films wordt gehoord, geeft sommige mensen kippenvel. Wij vinden het juist een geweldig geluid en missen het soms node. Maar wij zijn ook niet bang voor uilen en moeten lachen om de vele verhalen, die terecht of onterecht, de ronde doen. Over de folklore van (bos)uilen kan ik misschien in een volgende *Praatvogel* wat meer vertellen.

De plaatjes komen uit het boek *Owls. Their natural and unnatural history* door John Sparks en Tony Soper

Raadsele

Kunt u nog hoofdrekenen?

Voer dit **zo snel mogelijk** uit (en natuurlijk **zonder rekenmachine**)

Neem 1000 en tel er 40 bij op.
Tel er 1000 bij op.
Tel er 30 bij op en dan nog eens 1000.
Tel er 20 bij op.

Tel er 1000 bij op en dan nog eens 10.

Dat is ..?

Nog een raadseltje

Wat is de relatie tussen de onderstaande reeks cijfers:

8 3 1 9 0 2 4 5 6 7

De antwoorden staan op de website: <http://leiden.vogelwijk.nl/>

Het estafettestokje

Richard Vermeulen

Na een lange reeks afleveringen van het estafettestokje met bewoners die al langere tijd in onze wijk wonen, zijn we deze editie te gast bij Rasa T en Alex, die in juli 2009 met hun dochters in deze woning neerstreken.

Van tijdelijk naar vast in de wijk

Alex en Rasa: "In de zomer van 2008 kwamen wij terug uit Australië, waar wij voor anderhalf jaar in Melbourne woonden en we zochten destijds woonruimte in Leiden. Dit had enigszins haast, omdat wij voor onze kinderen, Leyla en Diba, een goede thuisbasis wilden voor de start van het nieuwe schooljaar. Alex had nog steeds zijn werk bij het LUMC, waar hij weer de draad kon oppakken na ons verblijf in Australië. En hij wilde graag in de buurt van het ziekenhuis wonen zodat hij niet meer hoefde te forensen, wat hij deed vanuit Rotterdam waar wij voor het Australië-avontuur woonden. We wilden echter eerst tijdelijk een woning huren en dit lukte in de Vogelwijk. Deze groene en kindvriendelijke wijk beviel ons erg goed en al snel waren we op zoek naar een koopwoning.

In augustus 2008 tijdens het jaarlijkse Vogelwijkfeest kwamen we in contact met de toenmalige bewoners van de woning, de familie Rogmans. Hun woning was net in de verkoop gezet. Naar aanleiding van deze ontmoeting werd de koop bezegeld. Bob en Lobke Rogmans moesten tot mei 2009 wachten om hun net gekochte woning 2 te kunnen betrekken en dit kwam ons ook prima uit.

Ons verblijf op de Mezenstraat was een leuk jaar, we voelden ons thuis. Het contact met de burens was aangenaam en verrassend. De gemoedelijkheid waaruit het contact met de naaste burens bestond, was hartverwarmend. De deur stond altijd open, maar we liepen de deur bij elkaar niet plat. Als we de oude burens nu nog tegenkomen, is het altijd weer goed ze te spreken."

De woning was door de jaren heen door de vorige bewoners grondig aangepakt en geheel naar smaak van Rasa en Alex. Het huis ziet er goed verzorgd en gezellig uit met een aantal leuke details, waaronder de schuifdeuren tussen de woonkamer en de keuken. De achtertuin is een groene oase. Alex: "Op termijn zouden we het een en ander op zolder willen aanpakken, voor als Leyla en Diba ieder hun eigen kamer willen. Onze dochters slapen al jaren samen op één kamer; ze vinden het gezellig bij elkaar. Te zijner tijd staat het vervangen van de kunststof kozijnen van de eerste verdieping op de agenda zodat het geheel meer de originele staat uitstraalt."

Ze komen van ver(re)

Alex is geboren in Spijkenisse waar hij tot zijn 17e heeft gewoond, voordat hij ging studeren in Leiden aan de faculteit Geneeskunde. Rasa is geboren in Iran en op haar 4^e naar Nederland gekomen. Haar vader was in dienst van de Iranese oliemaatschappij, die een samenwerkingsverband had met de

Nederlandse Aardoliemaatschappij. In 1962 werd haar vader gevraagd in Groningen te komen werken aan de olie-installaties, een baan die hij graag aanvaardde. Maar het gemis van de familie was de aanleiding voor de verhuizing naar Nederland in 1970. Als Rasa 12 jaar is en de basisschool afgerond heeft, gaat ze terug naar Iran waar zij de middelbare school doorloopt. Hierna is ze voor de studie naar Nederland gekomen evenals haar jongere zus. Haar ouders hebben zich later ook in Nederland gevestigd.

Kinderen

Alex en Rasa zijn beiden kinderarts.

Alex is werkzaam op de afdeling neonatologie van het Leidse LUMC en Rasa werkt op de afdeling kinder-intensive-care van het Sophia Kinderziekenhuis te Rotterdam. Dus Alex ontfermt zich over ernstige zieke pasgeborenen, terwijl Rasa haar werkzaamheden zich richten op de grotere zieke kinderen.

Van kleins af had Alex de wens om arts te worden. "Toen ik drie turven hoog was", (hij laat het met gebaren zien en dat is heuphoogte) "wilde ik dat al. Niet doordat familieleden al het vak uitoefenden, maar gewoon omdat het me toen al interesseerde. Dat is bijzonder te noemen, zeker als andere jongetjes dromen over een baan als politieagent of brandweerman. Het was dan ook wat teleurstellend dat uit mijn Cito-toets op de lagere school een LTS advies kwam."

Opvallend is de passie waarmee ze over hun beroep vertellen. Het komt oprecht over als een uit de hand gelopen hobby. Om de balans tussen gezin en werk te kunnen behouden, werken ze beiden in deeltijdverband en zorgen ze voor een groot deel van de week zelf voor hun dochters. Woensdag is opa-en-omadag en die wordt ook niet ingeruild. Ze doen samen leuke dingen en daar is de hele middag tijd voor. Inmiddels kennen opa en oma ook wat buurtvriendjes en hun ouders en spreken ze regelmatig samen af om te picknicken of om naar de speeltuin te gaan.

Melbourne is great, mate!

In 2006 kreeg Alex de kans om zijn kennis en kunde te verrijken in Melbourne. Deze anderhalf jaar durende werkzaamheden in een van de meest gerenommeerde ziekenhuizen van Australië hebben bijgedragen aan zijn proefschrift welke hij in maart 2008 verdedigde aan de Universiteit van

Leiden. Alex: "De indrukken die ik daar kreeg waren zo overweldigend dat ik vanaf de eerste dag dat we daar waren me helemaal thuis voelde. De vriendelijkheid, de gastvrijheid en de professionaliteit voelde aan als een warme deken."

Rasa heeft het eerste half jaar de tijd genomen om te wennen in Melbourne.

Melbourne blijkt een heel kindvriendelijke stad te zijn met vele parken en openlucht activiteiten het hele jaar door. Tijdens het eerste half jaar thuis

kregen Leyla en Diba ook de gelegenheid om vriendjes te maken in de buurt en de Engelse taal te leren voordat ze twee dagen per week naar *kindergarten* gingen. De groene *suburb* waar ze woonden, is Clifton Hill en ligt op 15 minuten van het centrum van Melbourne, en zo lagen alle culturele mogelijkheden binnen handbereik.

Al tijdens het eerste half jaar deed Alex veel leuke contacten op tijdens het werk en leerde Rasa nieuwe mensen kennen in de buurt. Op loopafstand van hun huis gingen Leyla en Diba anderhalf jaar lang naar de danslessen bij juf Mia. De dansjuf bleek een Nederlandse te zijn en zij heeft het een en ander vertaald in het begin tijdens de danslessen totdat de meisjes zelf ook gezellig Engels kletsen. Mia en haar gezin werden dierbare kennissen waar ze nog regelmatig contact mee hebben. "Een woningruil tussen de Vogelwijk en Melbourne sluiten we in de toekomst niet uit".

En de Vogelwijk is minstens zo fijn!

Op mijn vraag hoe zij na twee jaar hier in de wijk wonen er tegen aan kijken komt een leuk en spontaan antwoord: "Toen wij in Melbourne woonden, hadden we zo'n idee van de gemêleerdheid in een woonwijk. Toen wij terug in Nederland kwamen, zeiden we direct tegen elkaar bij het binnenrijden van de Vogelwijk dat we dit hier precies zo voelden. Elk huis zijn eigen karakter, de voortuinen onderhouden op elk een eigen manier. Als je de wijk in fietst, voelt dat vertrouwd en ben je direct thuis."

Wist u dat...

- de binnenkant van je voet even groot is als de binnenkant van je onderarm?
- de website voor onze wijk door de gemeente per 1 maart jl. definitief is gesloten?
- het goede nieuws is dat de Vogelwijk nu –dankzij Kees van den Aarsen- een NIEUWE WEBSITE heeft: <http://leiden.vogelwijk.nl/>
- de redactie vurig hoopt dat u dit adres tot uw favorieten bestempelt om de Praatvogel in kleur te zien en foto's te bekijken?
- de warmste zomer in Nederland in 1947 is geweest, met maar liefst vijf hittegolven?
- als de leeuwerik zingt dat nog geen zomer betekent, maar roept de koekoek en zingt de nachtegaal, dan is de zomer overal?
- noordenwind in juni het onweer op afstand houdt?
- de gemeente Leiden voor het Nieuweroordcomplex een beoogde koper heeft?
- het de ontwikkelaar Bakels + Ouwerkerk holding is die Nieuweroord per 1 januari 2011 gaat slopen en er vervolgens nieuwbouw zal plaatsnemen?
- leerlingen van de Mytyschool de Thermiek een cheque van €1.000 hebben ontvangen van de Opaclub van de Oegstgeester Golfclub?
- ze met dit geld stootkussentjes en matjes aanschaffen voor een weerbaarheidstraining Rots & Water om zo hun sociale vaardigheden te vergroten?
- achter het Centraal Station -recht tegenover het (universiteitsgebouw) Pieter de la Courtgebouw (de oude polikliniek)- de eerste paal is geslagen voor het nieuwe gebouw van Rijnveste, een organisatie voor geestelijke gezondheidszorg?
- voor de fundering ervan geen palen worden geheid, maar dat er wordt geboord?
- dit nieuwe gedeelte van Rijnveste in de eerste helft van 2012 gereed zal zijn?
- er een landelijk onderzoek naar tevredenheid en initiatieven van wijkbewoners loopt vanuit de Universiteit van Amsterdam?
- onze wijk kennelijk in de steekproef valt; en dat tenminste één Vogelwijker in twee weken drie maal met vraagjes werd bestookt?
- er bij een verbouwing in de wijk een gouden trouwring uit een fauteuil viel, die na flink zoeken (zelfs tot: www.trouwinggevonden.nl) van de overbuurman bleek te zijn, die de ring al ruim een jaar kwijt was?
- kringen op een houten tafel verdwijnen door er een warme föhn op te zetten?
- het bezorgen van de Praatvogel soms riskant is, want laatst, bij een lage postsleuf, zat er een kat stiekem op de mat te wachten, die met een flinke klauwhaal des vrijwilligers hand flink schramde; maar ...
- het echter te ver gaat om de dagen van distributie elke kat van voorpootschoentjes te voorzien?
- de gemeente onze wijk financieel zal steunen bij de verfraaiingen van ons Vogelplantsoen -maar wanneer het ervan komt-?
- we hartstochtelijk hopen op een totempaal, een houten bank en een Jeu-de-boulesbaan?
- begin juni ineens een forse speelboom met bast en veel vertakkingen door de gemeente werd gelegd op het Vogelplantsoen?
- die grote boom niet onze nieuwe totempaal is?
- de gemeente toch echt een specificatie van een 7 meter lange en 40 cm dikke boom zonder bast en takken had gekregen, en dat ze bij de gemeente misschien menen dat Vogelwijkers hun eigen nesten willen bouwen?
- nu ongeveer iedereen zijn voet tegen zijn onderarm heeft gehouden?

En het was ook dit jaar weer een geweldig kampeerweekend !

Aandachtspunten bij een tekenbeet

- ❖ Verwijder de teek zo snel mogelijk, in ieder geval binnen 24 uur! Dit is het allerbelangrijkste.
- ❖ Gebruik geen alcohol, jodium, olie of andere middelen voordat u de teek verwijdert. Dit heeft geen effect op het verwijderen.
- ❖ Neem een pincet waarmee u de teek goed kunt vastpakken, zoals een puntig pincet of speciale teektang.
- ❖ Pak de teek zo dicht mogelijk bij de huid beet en trek hem er langzaam uit. Als er een stukje van de kop van de teek in de huid achterblijft, is dat ongevaarlijk. Dat komt er vanzelf weer uit, net als bij een splinter.
- ❖ Ontsmet het beetwondje met 70% alcohol of jodium.
- ❖ Noteer de datum waarop en de plaats op het lichaam waar u gebeten bent in uw agenda.

